

виробнича база в Україні. Показання по приростам біль стабільні та вищі за імпортований варіант, тому доцільним буде гравер місцевого виробництва.

Список використаних джерел

1. Березовский Н. Д. Селекционная работа с крупной белой породой свиней в Украине. Современные проблемы интенсификации производства свинины: мат. межд. конф. Ульяновск. 2007. Т.1. С. 29–33.

2. Білявцева В. В. Продуктивність молодняку свиней за згодовування білково-вітамінно-мінеральної добавки «ЕНЕРВІК». Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата сільськогосподарських наук). Вінниця, 2017.

3. Бондаренко В.В. Використання білково-вітамінної мінеральної добавки «мінактивіт» в годівлі молодняку свиней. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата сільськогосподарських наук). Біла Церква. 2017.

4.Кандиба В. Н. Пути повышения продуктивности свиней и рентабельности отрасли свиноводства в Украине / В. Н. Кандиба, И. В. Гноевой // Проблемы зооинженерии та ветеринарної медицини : (збірник наукових праць). – 2010. – Випуск 21. – Частина 1. – Сільськогосподарські науки. – С. 140144.

Науковий керівник: Табацкова Г.В., канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств

ОБОРОТНІ ФОНДИ ПІДПРИЄМСТВА: СУТЬ, ЗНАЧЕННЯ

Ринко І. Я. здобувачка вищої освіти групи МЕНЗ/З

Миколаївський національний аграрний університет

Основною умовою діяльності підприємства є наявність достатньої кількості та раціональне використання оборотних коштів. Проблеми методології формування оборотних активів потребують попереднього осмислення економічної сутності поняття «оборотні активи», необхідно визначити сутність цього управління в сучасних умовах господарювання та

його важливість для забезпечення ефективного функціонування вітчизняного бізнесу.

Аналіз досліджень та публікацій. В останні роки дослідженню сутності, складу та теоретичних засад управління оборотними активами України присвячено чимало наукових праць вітчизняних учених. Зокрема, до них належать: Білика М.Д., Єйбоженка О., Федосова В.М., Філімоненкова О.С., Швеця Ю.О., Юрія С.І. та ін.

Оборотні виробничі фонди - це частина виробничих фондів підприємства, яка повністю споживається в одному під виробничому циклі, змінюючи свою натуральну форму, масштаб і характер, і переносить свою вартість на вартість виготовлюваної продукції відразу в повному обсязі [1].

Автори Юрій С.І. та Федосов В.М. під оборотними активами розуміють активи у вигляді грошей та інших мобільних активів, які перетворюються на готівку в ході виробничого циклу. Через роботу оборотних активів, вчені вважають, прибуток головною метою ведення бізнесу [2]. На думку вченого Філімоненкова О. С., оборотний актив – це вартість, яка повністю споживається протягом операційного циклу і повністю переносить свою вартість на продукт [2].

До складу оборотних фондів підприємства відносяться:

- 1) виробничі запаси – необхідні для забезпечення процесу виробництва сировиною та матеріалами;
- 2) незавершене виробництво – предмети праці, які ще не пройшли всі стадії обробки;
- 3) напівфабрикати власного виробництва;
- 4) майбутні виробничі витрати.

У зв'язку зі специфікою технології та форм організації виробництва, умовами постачання, матеріальними ресурсами, цінами та іншими факторами існують значні відмінності в структурі оборотних коштів підприємств різних галузей. Найбільшу частку загального оборотного капіталу становлять: виробничі запаси – електростанції та підприємства легкої промисловості (до

90%); незавершене виробництво – у машинобудівних підприємствах (близько 40%, через більш тривалий цикл виробництва); витрати майбутніх періодів – підприємства добувної промисловості. (40-50% і більше).

Визначення потреби підприємства в сировині та інших матеріальних ресурсах здійснюється за певними нормативами витрат. Ці специфікації розробляються підприємствами самостійно або на замовлення галузевих дослідницьких організацій. Норми витрат за класифікаціями: а) за цільовим призначенням - норми витрат сировини, матеріалів, енергії, палива; б) масштабом дії – групові та індивідуальні; в) період дії – річні і перспективні; г) рівень деталізації об'єктів нормування для деталізації та відбору в цілому; д) за рівнем деталізації стандартизованих ресурсів - специфіковані та зведені.

Важливе значення з точки зору фінансів має раціональне та економічне витрачання окремих елементів оборотних коштів. Це зумовлюється тим, що постійно зростає абсолютне споживання сировини, матеріалів та енергії для виробництва продукції в різних галузях.

Джерело економії матеріальних ресурсів: зниження питомої матеріаломісткості; зниження витрат і відходів сировини; утилізація вторинних ресурсів; заміна природної сировини і матеріалів штучними видами.

Способи економії матеріальних ресурсів: виробничо-технічні заходи (комплексна переробка сировини, застосування ресурсно-зберігаючої техніки та ін.); організаційно-економічні заходи (поліпшення організації матеріального забезпечення виробництва).

Серед джерел і методів економії матеріальних ресурсів більшу увагу можна приділити комплексній переробці сировини - промислового процесу, результатом якого є вилучення з сировини всіх корисних компонентів і повна їх утилізація, включаючи технічні відходи. Однак через низький рівень технології переробки коефіцієнт використання багатьох видів комплексної сировини підтримується на рівні не більше 50-60% [3].

Отже, наявність оборотних коштів є необхідною умовою для здійснення підприємством господарської діяльності. Вони забезпечують безперервність відтворювальних процесів підприємства, що відбуваються як у сфері виробництва, так і у сфері обігу.

Список використаних джерел

1. Нестеренко В.Ю., Токар І.І. Оборотні кошти підприємства // Економіка підприємства. – М. : Харків, 2012. – 58 с.
2. Оборотні фонди підприємства.
<https://ukrreferat.com/chapters/ekonomika-pidpriemstva/oborotni-fondi-pidpriemstva-referat.html>
3. Рубаха М.В., Цюпа М-М.П. Прикладні аспекти аналізу оборотного капіталу суб'єкта господарювання. // Електронний журнал «Ефективна економіка». – 2017. - №4. – С.2.

Науковий керівник - Олійник Т. Г. - канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств

СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО

**Ткаченко Сніжана, здобувач вищої освіти
спеціальність 071 облік і оподаткування**

Миколаївський національний аграрний університет

Соціальне підприємництво в сучасному суспільстві передбачає альтруїстичну манеру ведення бізнесу, зосереджену на громадських вигодах. Дослідники відзначають, що соціальне підприємництво стимулює соціальні зміни, навіть як-що його організаційні форми є невеликими і нежиттєздатними з точки зору економічної доцільності. Цей вплив розглядається соціальним підприємцем як органічний, оскільки успіх соціального підприємства залежить від ряду факторів, пов'язаних з соціальним впливом і не пріоритетних для традиційних підприємств. Тому деякі автори вважають, що різниця між «підприємництвом» і «соціальним підприємництвом» полягає, перш за все, в